

Козирєва В. П., к.ю.н., доцент,
Овдєєва Г. Г., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ЄВРОАСОЦІАЦІЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МАЛОГО БІЗНЕСУ УКРАЇНИ

Обговорення проблем, пов'язаних із вступом у дію з початку 2016 р. економічної частини Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, зазвичай точиться довкола ризиків і можливостей, зумовлених взаємним зниженням тарифних обмежень.

Проте слід пам'ятати, що майже трикратна девальвація гривні вже радикально змінила цінові пропорції, тож для лівової частки товарів зниження ставки мита (з 1 січня ц.р. середня арифметична ставка знижується Україною з 5,0 до 2,4%, а Євросоюзом – з 7,6 до 0,5%) погоди не робить [1, с. 16]. Значно важливішими є довгострокові чинники конкурентоспроможності, які пов'язані із структурно-технологічними особливостями вітчизняної економіки, її інституційною структурою, ефективністю державної політики та визначають стратегічно місце національної економіки у міжнародному поділі праці. Послідовна імплементація положень Угоди та передбачена цим документом уніфікація економіко-правового простору України з нормами Світової організації торгівлі (СОТ) мають суттєво спростити налагодження ділових контактів як у торговельній, так і в інвестиційній сфері, надати можливість ефективного захисту інтересів українських експортерів на зовнішніх ринках відповідно до міжнародного правового інструментарію і водночас суттєво обмежити міжнародними нормами можливості захисту внутрішнього ринку України.

До Угоди закладено чимало важливих положень, які ми можемо і повинні використати, аби максимально сприяти реалізації цього важливого стратегічного завдання. Положення Угоди дають підстави для розширення контактів між відповідними інституціями України та ЄС і окремих країн Євросоюзу. Згідно з положеннями Угоди можна пропонувати розширення частки фінансування програм розвитку МСП у рамках технічної допомоги, яка надається.

Подолати перманентний ризик скасування цієї системи, який суттєво погіршує підприємницький клімат в Україні та очікування бізнесу, можливо, через встановлення запобіжників її використання у схемах мінімізації податкових зобов'язань, «відмивання» коштів і незаконного отримання готівки, необгрунтованого використання спрощеної системи щодо надприбуткових видів діяльності. Це можливо за рахунок звуження переліку видів діяльності, які підпадають під спрощену систему,

виключення з них секторів, пов'язаних з отриманням пасивних доходів, надприбутків тощо.

Збереження спрощеної системи оподаткування при посиленні контролю за цільовим характером використання отриманої пільги можливе при інтенсивній інформатизації сфер діяльності малого бізнесу та податкової звітності. Цьому сприятиме фінансування за рахунок коштів європейської технічної допомоги впровадження відповідних програмних продуктів та устаткування для переходу на автоматизовані облік (мережа касових апаратів та інших засобів обліку) і звітність.

Сприяння розвитку інноваційного підприємництва. Розвиток інноваційного підприємництва є однією з важливих конкурентних переваг країн ЄС. Як демонструє європейська практика, використання цієї переваги потребує спеціальних заходів державної політики. Адаптація вітчизняної системи підтримки до європейської моделі дасть можливість розраховувати на партнерську участь у реалізації європейських програм науково-технологічного та інноваційного розвитку. Зокрема, за підтримки ЄС можуть відбуватися: розробка та впровадження бюджетних програм фінансування наскрізного інноваційного процесу від наукової розробки до виготовлення дослідних зразків на технологічних напрямках, визнаних пріоритетними; здійснення державних закупівель інноваційної продукції з визначенням максимального розміру підприємства, в якого здійснюються закупівлі, а в разі закупівлі великих підприємств з обов'язковим залученням підприємств малого бізнесу на субконтрактних засадах (досвід Великої Британії); надання державних грантів для малих і середніх підприємств на освоєння інноваційної продукції (товарів або послуг) на пріоритетних технологічних напрямках; створення спеціалізованого банку венчурного кредитування за участі державного капіталу з розгалуженою регіональною мережею, з орієнтацією на кредитування малого бізнесу; надання правової та методичної підтримки щодо капіталізації інтелектуальної власності, створеної науково-технічними колективами та суб'єктами підприємництва; сприяння формуванню мережі венчурних фондів з відповідним нормативним визначенням їх правового статусу, регуляторних обмежень, прав і зобов'язань [2, с. 83].

З урахуванням вищевикладеного для реалізації позитивного потенціалу Угоди про асоціацію вкрай важливою є синхронізація української політики дерегуляції та підтримки розвитку МСП з європейською з урахуванням пріоритетів, притаманних Україні на сучасному етапі. Визначення пріоритетів розвитку МСП, специфічних для національних інтересів України, дасть змогу пропонувати відповідні програмні засади залучення такої допомоги.

Література

1. Дуб Л. Питання розвитку малого бізнесу в Україні / Л. Дуб // Вісник

економічного розвитку України. – 2014. – № 1. – С. 10-16.

2. Кондратюк Т. Державна політика підтримки малого бізнесу: зміст і механізм реалізації / Т. Кондратюк // Вісник Української Академії державного управління при Президенті України. – 2001. – № 4. – С. 69-83.

УДК 341.241

Козирєва В. П., к.ю.н., доцент,
Просіна О. Д., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

АСОЦІАЦІЯ З ЄС: ЗОНА ВІЛЬНОЇ ТОРГІВЛІ

Європейський Союз – один з провідних світових гравців, найбільший торговий та економічний блок на міжнародній арені, який прагне посилити свою економічну могутність та протистояти глобальним викликам сьогодення.

Серед міжнародних договорів, які укладає Європейський Союз із третіми країнами й міжнародними організаціями, особливу роль у залученні партнерів ЄС до європейської інтеграції відіграють угоди про асоціацію.

Європейська інтеграція була проголошена ключовим зовнішньополітичним пріоритетом України, що відкриває нові можливості для співпраці з розвиненими країнами світу, економічного розвитку, соціального прогресу, зміцнення позицій держави на міжнародній арені.

Основними причинами прагнення України до інтеграції з ЄС є: гарантія територіальної цілісності, гарантія прав людини та основних свобод, модернізація економіки; підвищення рівня життя та добробуту населення, залучення іноземних інвестицій, залучення новітніх технологій; подолання технічної відсталості, створення нових робочих місць, вихід на світові ринки, можливість вільного переміщення товарів, послуг, робочої сили, капіталу в межах ЄС, гармонізація національного законодавства до європейських стандартів [1].

Угода про асоціацію між Україною та ЄС є орієнтиром у впровадженні важливих внутрішніх трансформацій в Україні. Невід'ємною складовою Угоди є поглиблена та всеохоплююча зона вільної торгівлі Україна - ЄС, що стане інструментом економічної інтеграції. Поглиблена зона вільної торгівлі передбачає: лібералізацію торгівлі як товарами, так і послугами; лібералізацію руху капіталів та до певної міри – руху робочої сили.

В загальному розумінні зона вільної торгівлі – це тип міжнародної інтеграції, за якої в країнах-учасниках скасовуються митні збори і